

Ավետիք Իսահակյան

Անգիր, և՛ անհայտ, և՛ անհիշատակ

Անգիր, և՛ անհայտ, և՛ անհիշատակ՝
Ամայի դաշտում մի գերեզման կա. –
Ռ՞վ է հող դառնում այդ լուռ քարի տակ,
Ռ՞վ է լաց եղել այդ քարի վրա;

Համրը քայլերով դարեր են անցնում,
Արտույտն երգում է իր գովքը գարնան,
Շուրջը ոսկեղեն արտերն են ծփում, -
Ռ՞վ է երագել և սիրել նրան...

1909